

КАКВО ВЕЛИКО СЪРДЦЕ ПРЕСТАНА ДА БИЕ!

Неизмѣримо нещастие сполетѣ българския народъ. Нашиятъ любимъ Царь склони очи и потопи въ скръбъ обединена България. Какво велико сърдце престана да бие!

Въ свѣтлата редица на българскитѣ царе Царь Борисъ III се издигна до най-великитѣ. Между тѣхъ той достойно замѣни най-предно мѣсто.

Отъ невѣрстни години до последно издихане Царь-Обединителъ живѣ съ радостта и мжката на цѣлия български народъ и остана до край най-преданъ и вѣренъ синъ на българската земя. Твърдъ въ страдания и изпитания, храбъръ въ устреми и усилия, въ тревоги и бури, Той, Кормчията на българската държава, бѣ всѣкога на водаческия постъ.

Четвърть вѣкъ твори усилено и създаде велики и незабравими дѣла. Работи неуморно, всеотдайно и съ не-победима вѣра въ звездата на България.

Непрежалимиятъ Царственъ покойникъ бѣ обходилъ всички кѫтове на родната земя и стана близъкъ на всѣко българско сърдце. Той се сроди съ българската просвѣта и култура и стана неинъ върховенъ закрилникъ. Нѣма честитъ починъ за Родината, въ който Вѣнценосецъ-Царь да не е вложилъ своето високо покровителство; нѣма народно бедствие, което да не е привлѣкло неговото отзивчиво сърдце; нѣма всенародна радост, която да не е развълнувала неговата благородна душа. Храбъръ воинъ,увѣнчанъ съ слава въ борбите за тържеството на българскитѣ идеали, Върховниятъ вождъ имаше подъ свои особени грижи и родната войска, пазителка на българската народна честь.

Съ помисли и дѣла Великиятъ покойникъ начерта и освети съ смъртъта си вѣчнитѣ завети на народа: Да изградимъ докрай величието на Родината — обединена, могжща и благоденствуваща! Да я пазимъ неизмѣнно — силна, свѣтла и честита! Само въ нейната слава да сияе нашата гордост и въ нейното щастие да гори нашата радост!

Днесъ, когато всенародна скръбъ е залѣла цѣлата българска земя, когато цѣлиятъ български народъ ридае, нека благовейно се преклонимъ предъ тѣй рано отминалия Царь-Обединителъ! Нека предъ свѣтлия му образъ запалимъ въ сърдцата си пламъка на най-дълбока почитъ! Нека дадемъ обетъ, че ще следваме неотклонно заветитѣ на свѣтлия човѣкъ, на великия владѣтельъ!

Чеда на цѣлокупна България! Въ тия дни на мжка, надвиснала като черенъ облакъ надъ скжпата Родина, на престола на българскитѣ царе възлѣзѣ Негово Величество Царь Симеонъ II — любовъта, надеждата и упованието на българския народъ. Българската царска корона вече блести надъ челото на младия ни Царь. Да се обединимъ около неговия престолъ! Да обградимъ Царя съ своята българска всеотдайна любовъ! Да го следваме и да бждемъ готови на всички жертви за негова слава и за величието на България!

Да бжде свѣтла паметъта на Царь-Обединителъ Борисъ III!

Да бжде чистъ и славенъ пѣтътъ на Царь Симеона II!

Да върви кѣмъ величие и слава цѣлокупниятъ български народъ!

Богъ да бди надъ нашата земя!

Борисъ Йоцовъ
Министръ на народната просвѣта